

ROMÂNIA

DOSAR NR.

DECIZIA NR. 882



Ședința publică din data de 3 iunie 2009

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamanta S

cu sediul în București, sector 1, str. Emano  
Porumbaru, nr. 77, Cod poștal 032451 împotriva sentinței nr.102 din 20.02.200  
pronunțată de Tribunalul - Secția Comercială și de Contencio  
Administrativ, în contradictoriu cu intimata pârâtă

cu sediul în  
poștal 130067, Județ

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 2  
mai 2009 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte  
integrantă din prezenta, când instanța având de voie de timp pentru a analiza actele și  
lucrările dosarului și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise și  
amânat pronunțarea la data de 03 mai 2009 când a pronunțat următoarea decizie.

CURTEA :

Deliberând asupra recursului de față constată următoarele :

Prin cererea înregistrată la Tribunalul - Secția comercială și de  
contencios administrativ și fiscal sub nr. reclamanta SC  
a chemat în judecată pe pârâta

anularea deciziei nr. , solicitând  
raportului de inspecție fiscală din a deciziei de impunere a  
stabilită în sarcina reclamantei prin actele menționate și repararea pagubei prin  
acordarea de daune materiale și cheltuieli de judecată. restituirea sumei de lei, sumă

În motivarea cererii reclamanta a arătat că, prin decizia de impunere nr.  
și raportul de inspecție fiscală întocmit de pârâtă, în mod eronat, organul  
fiscal i-a stabilit obligații de plată în sumă de lei reprezentând impozit pe  
venituri din dobânzi, cu majorări și penalități de întârziere. Arată reclamanta că a  
încheiat 4 contracte civile de credit , pe perioadă nedeterminată , la 30 aprilie 2005, 3  
mai 2005 și două contracte 30 noiembrie 2005, în care se stipula faptul că dobânda se  
calculează lunar cu capitalizare ; pentru cele două contracte de creditare, din 30

aprilie și 3 mai 2005, veniturile sub formă de dobânzi se impun cu cota de 1% din valoarea acestora, iar pentru cele două contracte, încheiate la 30 noiembrie 2005, veniturile sub formă de dobânzi se impun cu cota de 10% din suma acestora, potrivit prevederilor art.67 alin.2 Cod fiscal, art.144<sup>1</sup> din HG 44/2004.

A mai arătat reclamanta că organul fiscal consideră că, prin capitalizarea lunară a dobânzii, se acordă, în fapt, un nou împrumut lunar, invocând dispozițiile punctului 93 din HG 44/2004, în realitate, aceste dispoziții reglementează modalitatea de calcul a impozitului pe veniturile obținute în România de nerezidenți.

Mai susține reclamanta că, în privința prejudiciului produs prin emiterea actelor juridice contestate, a achitat în întregime sumele impuse, iar din această cauză societatea a fost lipsită de posibilitatea folosirii acestor sume care, ca orice alt bun, ar fi produs dobânzi, care i se cuvin și în consecință solicită obligarea pârâtei la plata prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a acestei sume.

Prin întâmpinare, pârâta solicită respingerea acțiunii motivat de faptul că pentru toate cele patru contracte organul fiscal a stabilit dobânda care a fost capitalizată lunar, conform prevederilor punctului 4 din contractele respective și cum valoarea creditului a crescut cu valoarea dobânzii, impozitul aplicat a fost calculat la 1%, respectiv 10 și 16% din valoarea astfel rezultată, potrivit modificărilor aduse de Codul fiscal.

În cauză reclamanta a administrat proba cu actele, depuse odată cu acțiunea introductivă și a depus concluzii scrise prin care reiterează cererea de admitere a acțiunii, așa cum a fost formulată, însoțite de borderou de documente, cuprinzând extrase de cont pentru perioada 1.12.2008-2.02.2009 și extrase din actele normative invocate în acțiune.

După analizarea actelor și lucrărilor dosarului, Tribunalul Secția Comercială și de Contencios Administrativ a pronunțat sentința nr. din 21 februarie 2009 prin care a respins cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta

pentru anularea deciziei nr. a deciziei de impunere nr. a raportului de inspecție fiscală din, pentru restituirea sumei de și acordarea de daune materiale.

Pentru a pronunța această hotărâre tribunalul a reținut că cererea reclamantei nu este întemeiată aceasta contestând raportul de inspecție fiscală din și decizia de impunere nr. prin care i s-au stabilit obligații suplimentare de plată către buget în sumă totală de lei reprezentând impozit pe venituri din dobânzi, majorări de întârziere și penalități întârziere lei, la acestea; a mai contestat reclamanta și decizia nr. prin care pârâta i-a respins contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere.

A reținut instanța de fond faptul că reclamanta a criticat, în esență, modul în care organul de inspecție fiscală a constatat suma asupra căreia se aplică cota de impozitare, precum și nivelul de impozit aplicat asupra acestui gen de venit, anume venitul sub formă de dobânzi.

Reglementarea legală fiind dată de art.65 lit. b Cod fiscal, în vigoare la 1.01.2008, care prevede că veniturile din investiții cuprind, printre altele, veniturile impozabile din dobânzi, iar Normele metodologice, la art.140, prevăd că sunt considerate venituri din dobânzi, printre altele, dobânzile obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit.

In ce privește reținerea unui asemenea impozit art.67 alin.2 din Codul fiscal în vigoare la 1.01.2008, prevede că pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, în cazul dobânzi capitalizate, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumutul acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează momentul plății dobânzii;

Rezultă că, impozitul se calculează și se reține la momentul înregistrării veniturilor din dobânzi în contul beneficiarului; în această situație, regimul de impozitare este cel din momentul calculării, indiferent de cota de impozitare ( de 10% sau 16% ), înscrisă în contractul civil sau cea aplicabilă la momentul perfectării contractului civil; această cotă a fost de 1% până al 1.06.2005, de 10% începând cu această dată, iar începând cu 1 ianuarie 2007, cota de impozitare este de 16% din suma veniturilor sub formă de dobânzi.

Tribunalul a mai reținut, având în vedere prevederile Codului fiscal, în materia impunerii acestor venituri, că data scadenței, se asimilează cu data constituirii, ceea ce înseamnă că, lunar, suntem în fața unui nou depozit, iar regimul de fiscalitate care se aplică, este cel din momentul constituirii noului depozit, în acest sens fiind și prevederile punctului 140<sup>1</sup> și 144<sup>1</sup> din HG 44/2004.

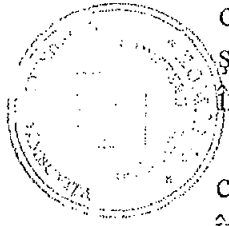
În consecință, reținând că, în cazul contractelor în care dobânda se capitalizează, deci dobânda se adaugă la valoarea capitalului împrumutat, generând o nouă dobândă, impozitul datorat bugetului de stat se calculează asupra acestui volum de dobândă, dobânda putând a se adăuga la valoarea capitalului împrumutat sau să se plătească împrumutătorului. Contractul de împrumut se consideră valabil pentru noua valoare împrumutată și nu pentru valoarea inițial împrumutată; nivelul procentului de dobândă poate fi convenit de părțile contractante, în orice moment, însă nivelul de impozit asupra acestui gen de venit este cel prevăzut prin Legea 571/2003 – Codul fiscal și se aplică de la data stabilirii lui prin acest act normativ.

Ca urmare, pentru considerentele arătate, a reținut că pârâta a procedat corect la stabilirea obligațiilor suplimentare de plată către buget, reprezentând impozitul pe veniturile din dobânzi și a accesoriilor acestora, cererea reclamantei respingând-o și ca o consecință a respingerii capătului principal al acțiunii reclamantei, a respins și capetele de cerere privind obligarea pârâtei la restituirea sumei stabilită drept obligație suplimentară de plată și a daunelor materiale.

*Împotriva sentinței nr. ... din 20 februarie 2009 pronunțată de ... - Secția Comercială și de Contencios Administrativ a declarat recurs reclamanta ... care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie pentru următoarele considerente :*

Cu privire la natura juridică a contractelor încheiate susține recurenta că instanța în mod greșit i-a respins cererea având ca obiect anularea Deciziei de impunere nr. ... a Deciziei de impunere 1587/15.10.2008 precum și a Raportului de Inspecție Fiscală din data de ..., restituirea sumei de ... RON și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Sub acest aspect menționează că instanța de fond a calificat în mod greșit contractele încheiate ca fiind contracte de depozit sau de cont curent, în realitate acestea având natura juridică a unor contracte de împrumut, în speță fiind relevante normele fiscale cu privire la impozitarea contractelor civile/de împrumut.



Arată recurenta că instanța de fond a soluționat cu totul altă speță decât ce dedusă judecății, întrucât a pornit de la premiza falsă, calificând în mod eronat contractele încheiate ca fiind depozite, făcând aplicarea modalității de impozitare dobânzilor „obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit și nu a modalității de impozitare a dobânzilor obținute din contractele civile de împrumut.

Susține că instanța de fond nu a observat modalitatea de redactare a celorlalte contracte dar nici titulatura acestora, din care reiese fără echivoc faptul că părțile au înțeles să încheie contractele de împrumut în sensul art. 1576 și următoarele Cod civil și nu contracte de depozit în sensul art. 1591 și următoarele Cod civil. De altfel mai arată că potrivit Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, contractele încheiate nu puteau avea decât natura juridică a unor contracte de împrumut, fiind prohibitivă activitatea de atragere de depozite de către entități neautorizate de către Banca Națională a României.

O altă critică invocată de recurentă se referă la faptul că instanța de fond a făcut în mod greșit aplicare a regimului fiscal de impozitare a dobânzilor provenit din împrumuturi civile aplicând eronat prevederile art. 67 teza I Cod Fiscal cu privire la regimul fiscal aplicabil contractelor de depozit.

Sub acest aspect consideră că în cauză erau aplicabile prevederile art. 67 (2) teza 2 Cod Fiscal, cu privire la împrumuturile acordate pe baza contractelor civile constituite anterior datei de 01.01.2007 dar a căror scadență este începând cu 1 ianuarie 2007. Mai mult susține că, impozitului datorat pentru contractele încheiate anterior datei de 01.01.2007 se efectuează la momentul plății dobânzii.

Cu privire la faptul generator de impozit, învederează recurenta faptul că nu a plătit niciodată dobânzi întrucât acestea au fost capitalizate și că, prin urmare, faptul generator de impozit nu s-a produs.

Apreciază că atât timp cât plata dobânzilor nu a fost efectuată către cocontractantul său, impozitul nu putea fi calculat și plătit către organul de administrare fiscală. Mai mult susține că pentru cele 4 contracte încheiate, calculul impozitului datorat se face la momentul plății dobânzilor, aplicabilă fiind cota de impozit de la data constituirii.

Cu privire la capitalizarea dobânzilor, arată că nu poate fi considerată plată efectivă întrucât aceasta nu duce la stingerea efectivă a obligației ci din contra, la sporirea acesteia ca o consecință a neefectuării unei plăți efective.

Sub acest aspect precizează că în cauză nu a operat o plată efectivă a dobânzilor către titularul creanței, iar impozitul aferent dobânzilor nu putea fi calculat.

Recurenta mai critică sentința pronunțată de prima instanță prin aceea că nu s-a pronunțat asupra nici uneia dintre criticile aduse cu privire la nelegalitatea actelor administrative atacate.

Prin urmare, menționează că organul fiscal a stabilit în mod eronat diferențe de plată pentru impozitul de dobânzi, justificând măsura dispusă în baza dispozițiilor legale ce vizează exclusiv veniturile obținute de nerezidenți, or în speța de față are ca obiect venitul obținut de un cetățean român, rezident fiscal în România, aplicabile fiind aplicabile prevederile art. 67 Cod Fiscal.

Se solicită admiterea recursului declarat împotriva sentinței nr. 1/2008 pronunțată de Tribunalul București, modificarea în sensul admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată.

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor formulate a probate administrate, a actelor normative ce au incidență în cauză, precum și sub aspectele conform art. 304<sup>1</sup> C.pr. civ., Curtea reține următoarele:

În urma unui control efectuat la societatea recurentă, a fost încheiat la data 13.10.2008 Raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. 13.10.2008 prin care s-a stabilit plata sumei totale de lei reprezentând impozit pe venituri din dobânzi cu majorări de întârziere aferente acestora și penalități.

Activitatea de inspecție fiscală a avut în vedere în susținerea deciziei luând în considerare prevederile art. 67 alin.2 din legea 571/2003 privind codul fiscal cu modificările și completările și punctul 144<sup>1</sup> din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Organul fiscal a mai reținut că, având în vedere că prin toate contractele prezentate în Raportul de inspecție fiscală, capitalizarea are loc întotdeauna lună de lună, deci anterior datei modificării cotei de impozit pe veniturile din dobânzi, după ce cota se modifică, în luna următoare baza la care se aplică dobânda stabilită este o nouă sumă ce presupune un alt împrumut (credit), o altă dobândă și implicit un alt impozit.

Împotriva deciziei de impunere societatea a formulat contestație ce a fost respinsă prin Decizia nr. pronunțată de reținându-se că impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut sau în capital după caz.

Ulterior, administrația fiscală administrează probele noi în fața recursului și depune la dosar adresa nr. 336148/21.05.2009 emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Legislație Impozite Directe.

Prin această adresă se arată că potrivit prevederilor punctului 144<sup>1</sup> din Normele metodologice date în aplicarea art.67 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2005, impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină astfel:

- prin aplicarea cotei de 1% din suma acestuia și pentru contractele civile încheiate înainte de 4 iunie 2005 și a căror scadență este ulterioară datei de 4 iunie 2005 inclusiv;
- în cazul veniturilor din dobânzi pentru contractele civile încheiate între 4 iunie și 31 decembrie 2005 inclusiv, acestea se impun cu cota de 10% din suma acestora.

În aceeași adresă se mai precizează că, potrivit prevederilor art.1 punctul 14 din legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru contractele civile încheiate, a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței se asimilează cu data constituirii. În cazul contractelor civile, data constituirii este data încheierii acestora.

În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi pe baza contractelor civile se face la momentul plății dobânzii (filele 29-30).

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor formulate a probei administrate, a actelor normative ce au incidență în cauză, precum și sub toate aspectele conform art. 304<sup>1</sup> C.pr. civ., Curtea reține următoarele:

În urma unui control efectuat la societatea recurentă, a fost încheiat la data Raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. Jir prin care s-a stabilit plata sumei totale de lei reprezentând impozit pe venituri din dobânzi cu majorări de întârziere aferen acestora și penalități.

Activitatea de inspecție fiscală a avut în vedere în susținerea deciziei luate prevederile art. 67 alin.2 din legea 571/2003 privind codul fiscal cu modificările și completările și punctul 144<sup>1</sup> din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Organul fiscal a mai reținut că, având în vedere că prin toate contractele prezentate în Raportul de inspecție fiscală, capitalizarea are loc întotdeauna lună de lună, deci anterior datei modificării cotei de impozit pe veniturile din dobânzi, iar după ce cota se modifică, în luna următoare baza la care se aplică dobânda stabilită este o nouă sumă ce presupune un alt împrumut (credit), o altă dobândă și implică un alt impozit.

Împotriva deciziei de impunere societatea a formulat contestație ce a fost respinsă prin Decizia nr. pronunțată de reținându-se că impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut sau în capital după caz.

Ulterior, administrează probele noi în faza recursului și depune la dosar adresa nr. 336148/21.05.2009 emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Legislație Impozite Directe.

Prin această adresă se arată că potrivit prevederilor punctului 144<sup>1</sup> din Normele metodologice date în aplicarea art.67 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2005, impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină astfel:

- prin aplicarea cotei de 1% din suma acestuia și pentru contractele civile încheiate înainte de 4 iunie 2005 și a căror scadență este ulterioară datei de 4 iunie 2005 inclusiv;

- în cazul veniturilor din dobânzi pentru contractele civile încheiate între 4 iunie și 31 decembrie 2005 inclusiv, acestea se impun cu cota de 10% din suma acestora.

În aceeași adresă se mai precizează că, potrivit prevederilor art.1 punctul 14 din legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru contractele civile încheiate, a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței se asimilează cu data constituirii. În cazul contractelor civile, data constituirii este data încheierii acestora.

În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi pe baza contractelor civile se face la momentul plății dobânzii (filele 29-30).

Față de aceste precizări și având în vedere conținutul contractelor încheiate a societatea recurentă, Curtea constată că decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor legale în materie impunându-se anularea actelor fiscale contestate față de dispozițiile art.18 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ.

Pentru aceste considerente și în temeiul art. 304<sup>1</sup> și 312 C.pr. civ., Curtea va admite recursul , va modifica în tot sentința recurată în sensul că va admite acțiunea și va dispune anularea Deciziei nr. \_\_\_\_\_ a Deciziei de impunere nr. \_\_\_\_\_ și a raportului de inspecție fiscală întocmit la \_\_\_\_\_ și restituirea sumei de \_\_\_\_\_

Potrivit dispozițiilor art. 274 alin.1 C. pr. civ. partea care cade în pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată. Alineatul 3 al aceluiași articol prevede că judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivit de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat .

În cauza de față se constată că societatea recurentă a solicitat cheltuieli de judecată pentru ambele faze procesuale (fond și recurs) în cuantum total de \_\_\_\_\_ lei. Curtea constată că acest onorariu este nejustificat de mare față de munca efectivă îndeplinită și față de complexitatea a dosarului.

În aceste condiții, se va admite în parte cererea privind acordarea cheltuielilor de judecată și se vor obliga intimatele la plata sumei de \_\_\_\_\_ lei către recurentă cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat pentru ambele faze procesuale (fond și recurs).

Se vor respinge în rest pretențiile formulate de recurenta reclamantă ca neîntemeiate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
DECIDE:**

Admite recursul declarat de reclamanta \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ cu sediul în București, sector 1, str. Emanoil Porumbaru, nr. 77, Cod poștal \_\_\_\_\_ împotriva sentinței nr. \_\_\_\_\_ pronunțată de Tribunalul \_\_\_\_\_ Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata pârâtă \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ cu sediul în \_\_\_\_\_ Calea Domnească, nr. 166, Cod poștal \_\_\_\_\_, Județ \_\_\_\_\_ și în consecință :

Modifică în tot sentința nr \_\_\_\_\_ pronunțată de Tribunalul \_\_\_\_\_ – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în sensul că admite acțiunea și dispune anularea \_\_\_\_\_ a DGFP \_\_\_\_\_ a Deciziei de \_\_\_\_\_ și a raportului de inspecție fiscală întocmit la \_\_\_\_\_ și restituirea sumei de \_\_\_\_\_

Admite în parte cererea privind acordarea cheltuielilor de judecată și obligă intimatele la plata sumei de \_\_\_\_\_ către recurentă cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat pentru ambele faze procesuale (fond și recurs).





Respinge în rest pretențiile formulate de recurenta reclamantă ca neîntem,  
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 03 iunie 2009.

PREȘEDINTE,  
Chirica Elena

JUDECĂTORI,  
Preda Popescu Florentina Dinu Florentina

GREFIER,  
Costea Mihaela Florica

*Operator de date cu caracter personal*  
*Nr. notificare 3120*

Red. DF/CMF  
3 ex./11.06.2009  
d.f. – 117/120/2009 – Tribunal Dâmbovița  
j.f. – Elisabeta Popescu



*conformă cu  
originalul*

